

DE KRIJGSRAAD

IN NAAM VAN DE REPUBLIEK

Parketnummer : 3982

Vonnisnummer : 54

Datum uitspraak : 29 november 2019

Tegenspraak

Raadsman : I.D.Kanhai BSc., advocaat,

VONNIS

van de Krijgsraad, zitting houdende te Paramaribo, in zaak van het Openbaar Ministerie tegen:

CALDEIRA, WINSTON

geboren op [datum] te [district]

wonende aan [adres] te [woonplaats]

verdachte,

in vrijheid verkerende.

1. Het onderzoek van de zaak

De zaak is inhoudelijk behandeld op diverse zittingen.

De Krijgsraad heeft na de inhoudelijke behandeling van de zaak kennis genomen van de vordering van de Auditeur-Militair, hierna te noemen AM en van hetgeen de verdachte zelf en diens raadsman naar voren hebben gebracht.

De AM heeft gevorderd dat verdachte integraal wordt vrijgesproken van het tenlastegelegde feit onder A en B, vanwege gebrek aan voldoende bewijs.

De verdediging heeft ook vrijspraak bepleit voor de verdachte.

2. De tenlastelegging

Aan dit vonnis is als bijlage gehecht een door de griffier gewaarmerkte fotokopie van de inleidende dagvaarding bij de Krijgsraad, van waaruit de inhoud van de tenlastelegging geacht moet worden hier te zijn overgenomen.

Indien in de tenlastelegging taal- en/of schrijffouten voorkomen, zijn deze verbeterd. De verdachte is daardoor niet in zijn verdediging geschaad.

3. De geldigheid van de dagvaarding

Bij het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat de dagvaarding aan alle wettelijke eisen voldoet en dus geldig is.

4. De bevoegdheid van de Krijgsraad

De Krijgsraad is bevoegd van het ten laste gelegde kennis te nemen.

5. De ontvankelijkheid van de vervolging

Bij het onderzoek ter terechtzitting zijn geen feiten of omstandigheden gebleken die aan de ontvankelijkheid van de vervolging in de weg staan.

6. Schorsing der vervolging

Bij het onderzoek ter terechtzitting zijn geen gronden voor schorsing der vervolging gebleken.

De vordering van de Auditeur-Militair

De verdachte dient te worden vrijgesproken van de gehele tenlastelegging aangezien de verdachte zelf heeft ontkend aanwezig te zijn in het Fort op 8 december 1982. Daartegenover staat de verklaring van de [getuige 1] die aangeeft de verdachte wel te hebben gezien op die bewuste dag. De verdachte heeft zijn broer als alibi ter terechtzitting laten verschijnen die aangaf, dat zijn broer op die bewuste dag tezamen met hem en zijn moeder in het ziekenhuis was. Op die dag is hun vader overleden. Voorts heeft de verdachte ter staving van de dood van zijn vader ter terechtzitting een overlijdensakte van de dood van zijn vader overgelegd.

Het pleidooi van de raadsman

De verdediging heeft aangevoerd dat zij in de dossiers die ter beschikking zijn gesteld geen stukken heeft kunnen aantreffen waaruit een redelijk vermoeden van schuld voortvloeit. De verdediging vraagt om de verdachte vrij te spreken.

7. Vrijspraak

De Krijgsraad acht niet wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het ten laste gelegde onder A, te weten medeplegen aan moord, en B, de uitlokking, heeft begaan. Ter toelichting daarop dient het volgende.

De Krijgsraad benadrukt dat voor de kwalificatie van medeplegen is vereist dat er sprake moet zijn van een nauwe en bewuste samenwerking en dient de Krijgsraad zich dus op deze criteria te spitsen. De Krijgsraad benadrukt verder, dat de kwalificatie van medeplegen slechts is gerechtvaardigd als de bewezenverklarde bijdrage van de verdachte aan het delict van voldoende gewicht is. Bij vorming van zijn oordeel of sprake is van de voor medeplegen vereiste nauwe en bewuste samenwerking, dient de Krijgsraad rekening te houden met onder meer de intensiteit van de samenwerking, de onderlinge taakverdeling, de rol in de voorbereiding, de uitvoering of de afhandeling van het delict en het belang van de rol van de verdachte, diens aanwezigheid op belangrijke momenten en het zich niet terugtrekken op een daartoe geëigend tijdstip. De bijdrage van de medepleger zal in de regel worden geleverd tijdens het begaan van het strafbare feit in de vorm van een gezamenlijke uitvoering van het feit.

Uit de hiervoor geschetste feiten en omstandigheden blijkt het volgende.

Verdachte ontkent dat hij op 8 december 1982 aanwezig was in het Fort Zeelandia. Verdachte heeft dat kunnen bevestigen middels een overlijdensakte op naam van zijn vader die hij ter terechtzitting heeft overgelegd. Voorts heeft hij zijn oudere broer als getuige a décharge als alibi aangedragen. Op de terechtzitting heeft de broer verklaard dat de verdachte op die bewuste dag van 8 december 1982 tezamen met hem in het RK Ziekenhuis was en dat verdachte die nacht bij zijn moeder heeft doorgebracht. Ze hebben op het bed van hun vader geslapen op die dag. Hiernaast hebben we de verklaring van [getuige 2] die aangeeft dat ze Caldeira in het Fort gezien heeft. Deze verklaring van de getuige vindt nergens ondersteuning. Het is een één op één verklaring. De verdachte was geen lid van de groep van 16, behoorde niet tot de militaire top en heeft aangegeven niet op de hoogte te zijn geweest van een draaiboek. Met het militair gezag had Caldeira, naar zijn zeggen, een zakelijke relatie. Op de dag van 8 december 1982 is hij naar het Planbureau geweest en is hij daar kort gebleven. Op 8 december 1982 is hij absoluut niet in het Fort Zeelandia geweest. Hij heeft de militaire

leiding niet meer gezien na september 1982. Verdachte heeft te kennen gegeven dat hij zich op generlei wijze schuldig heeft gemaakt aan de strafbare feiten.

Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen, zal verdachte van het ten laste gelegde onder A worden vrijgesproken.

Verdachte wordt onder B verweten medeplichtigheid aan het gronddelict.

Voor een bewezenverklaring van medeplichtigheid in de zin van (oud) artikel 72 van het Wetboek van Strafrecht moet komen vast te staan dat verdachtes opzet - al dan niet in voorwaardelijke vorm - was gericht op het behulpzaam zijn bij het plegen van het misdrijf dan wel op het verschaffen van gelegenheid, middelen of inlichtingen tot het plegen van het misdrijf en voorts dat verdachtes opzet - al dan niet in voorwaardelijke vorm - was gericht op het door de dader(s) gepleegde misdrijf (gronddelict). Daarbij geldt dat het (voorwaardelijk) opzet van de medeplichtige niet gericht hoeft te zijn op de precieze wijze waarop het gronddelict wordt begaan. Ingeval het (voorwaardelijk) opzet van de verdachte niet (volledig) was gericht op het gronddelict, moet het misdrijf waarop het opzet van de verdachte wel was gericht voldoende verband houden met het gronddelict. Of van een dergelijk verband sprake is, is afhankelijk van de concrete omstandigheden van het geval. Doorgaans zal kunnen worden aangenomen dat dit verband bestaat indien het misdrijf waarop het (voorwaardelijk) opzet van de medeplichtige was gericht een onderdeel vormt van het gronddelict, zoals het geval is bij een misdrijf dat is begaan onder strafverzwarende omstandigheden. Maar ook in andere gevallen, waarbij zowel de aard van het gronddelict als de aard van de gedraging van de medeplichtige en de overige omstandigheden van het geval van belang zijn, kan sprake zijn van een dergelijk verband. Op grond van de hiervoor vastgestelde feiten, acht de Krijgsraad niet wettig en overtuigend bewezen dat het opzet van verdachte - al dan niet in voorwaardelijke vorm - was gericht op het door de medeverdachten gepleegde gronddelict (medeplegen aan moord) zoals omschreven in de tenlastelegging, dan wel op een onderdeel daarvan en dus evenmin op de dood van de slachtoffers. Mitsdien zal verdachte eveneens van het ten laste gelegde onder B worden vrijgesproken.

8. Intrekking van de vordering van de beledigde partij:

Op de terechtzitting van de Krijgsraad d.d. 30 oktober 2018 heeft mr.H.A.M.Essed, advocaat die namens de nabestaanden A) Owinje Natasha Hoost, B) Kanta Shilavati Adhin , C) Nirmala Rambocus, D) Lilian Yolande Ho Kang You, E) Rani Sohansingh, F) Eric Henk Kamperveen, G) Helen Renee Leckie, H) Vidya Satyavati Adin, I) Carol Ernesta Rahman, J) Johan Regienne Maria Slagveer, K) Vakcentrale C-47, rechtspersoonlijkheid bezittende vereniging, L) de gezamenlijke erfgenamen van wijlen Antoinette Vincentia Carbière die zich in een eerder stadium op de voet van artikel 316 van het Wetboek van Strafvordering (Sv) als beledigde partij in het strafgeding hadden gevoegd medegedeeld de vordering als beledigde partij in te trekken. Nu de intrekking is gedaan nadat de verdediging het repliekleidooi heeft gehouden en de intrekking geen onevenredige belasting van het strafgeding oplevert, zal dit verzoek worden ingewilligd en de Krijgsraad aldus verstaan dat de vordering van de beledigde partij is ingetrokken op bovenvermelde datum.

9.Beslissing

De Krijgsraad:

Verstaat dat de vordering van de beledigde partij op 30 oktober 2018 is ingetrokken.

Verklaart **niet wettig en overtuigend** bewezen dat verdachte het ten laste gelegde onder A en onder B heeft begaan en spreekt verdachte daarvan vrij.

Dit vonnis is geweest door:

mr.drs. C.C.L.A. Valstein-Montnor, president,

Kolonel G.A.M.Cooper, lid,

Luitenant-Kolonel C.W.Li Fo Sjoë, lid,

en ter openbare terechtzitting uitgesproken op 29 november 2019 te Paramaribo door de president van de Krijgsraad, mr. drs. C.C.L.A. Valstein-Montnor, in tegenwoordigheid van de griffier mr. C.M. Simson.

w.g.C.M.Simson

w.g.C.C.L.A.Valstein-Montnor

w.g. G.A.M.Cooper

w.g. C.W.Li Fo Sjoë

Voor afschrift

De Griffier van de Krijgsraad

Mr. N. Oosterwolde